

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **N. T. H.**, zast. Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 8. 2022, č. j. MV-121762-5/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 2. 2023, č. j. 108 A 9/2022-47, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **patnácti dnů** od doručení tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřuje proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, jímž byla zamítnuta žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované.

[2] Rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, oboru azylové a migrační politiky ze dne 21. 4. 2022, č. j. OAM-6640-8/DP-2022, jímž bylo zastaveno řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“), neboť stěžovatelka v řízení před prvostupňovým správním orgánem nedoložila požadované zákonné náležitosti žádosti a neprokázala, že nemohla její vady v řízení před tímto správním orgánem odstranit.

[3] V blanketní kasační stížnosti stěžovatelka žádá, aby jí byl přiznán odkladný účinek. Návrh zdůvodňuje tím, že po vykonatelnosti rozhodnutí žalované již nedisponuje žádným oprávněním k pobytu na území České republiky. Nemá-li tedy svým dalším neoprávněným pobytem na území zavdávat příčinu k zahájení řízení o svém správním

vyhoštění, nezbyvá jí než vycestovat. Na území České republiky ovšem dlouhodobě pobývá, stará se zde o domácnost a nezletilého syna (P. K. A. D.), který má na území povolen trvalý pobyt a plní školní docházku. Otec dítěte (a zároveň manžel stěžovatelky) je pracovně velmi vytížen a nedokázal by se sám o syna řádně postarat. Stěžovatelka je přesvědčena, že veškerým komplikacím se lze vyhnout právě tím, že kasační stížnosti bude přiznán odkladný účinek. Nucené vycestování by v každém případě znamenalo velmi citelný zásah do jejího rodinného a soukromého života nepřiměřený důvodům vycestování. Stěžovatelka odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž již zrušením samotného pobytového oprávnění (v případě vykonatelnosti takového rozhodnutí před soudním přezkumem) jí může být způsobena újma. V dalším jejím pobytu na území České republiky nebrání žádný veřejný zájem, neboť vždy řádně plnila své zákonem stanovené povinnosti a nedopustila se žádného protiprávního jednání. Důvodem neprodloužení jejího pobytu byla skutečnost, že ke své žádosti opomněla doložit doklad o pojištění, což následně napravila a prokázala, že byla po celou dobu pobytu pojištěna.

[4] Žalovaná nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, neboť nejsou splněny předpoklady § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), především podmínka spočívající v nepoměrně větší újmě, která by měla stěžovatelce vzniknout v souvislosti s nastoupením právních následků napadeného rozhodnutí. Usnesení o zastavení správního řízení nelze posuzovat jako nepoměrně větší újmu, jelikož ta by stěžovatelce mohla vzniknout až na základě správního vyhoštění z území České republiky. Sama skutečnost, že stěžovatelka má na území nejbližší rodinu, bez dalšího neznámá, že by v jejím případě bylo upuštěno od povinnosti splňovat zákonné podmínky pro vyhovění žádosti. Vzhledem k věku syna lze předpokládat, že v případě vycestování stěžovatelky tento společně vycestuje s ní. Trvalý pobyt na území České republiky má povolen manžel stěžovatelky, tudíž je zřejmé, že o nezletilého syna může být řádně postaráno. Stěžovatelce není znemožněn pobyt na území trvale, neboť může požádat o nové povolení k pobytu na zastupitelském úřadě v domovské zemi a znovu se do České republiky vrátit a vést zde rodinný život. Žalovaná dále dodává, že stěžovatelka se do situace, kdy bylo řízení o její žádosti zastaveno, dostala vlastní vinou. Judikatura, kterou v žádosti o přiznání odkladného účinku cituje, není na nyní posuzovaný případ přílehlavá. K tvrzení, že stěžovatelce nebrání v dalším pobytu veřejný zájem, žalovaná konstatuje, že důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže být řádné plnění zákonem stanovených povinností v minulosti, ani skutečnost, že stěžovatelka nespáchala trestnou činnost, neboť je samozřejmostí, že cizinec, který chce na území pobývat na základě toho kterého oprávnění, je povinen dodržovat právní předpisy zde platné. Závěrem žalovaná uvádí, že pokud by Nejvyšší správní soud v daném případě přiznal odkladný účinek, musel by jej přiznat vždy, kdy by bylo cizincem argumentováno nutností opustit území České republiky.

[5] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu nejsou splněny.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba,*

pokračování

aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Odkladný účinek lze na základě návrhu stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně. Tak tomu v posuzované věci není.

[8] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce charakterizoval v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda újma tvrzená stěžovatelkou vůbec naplňuje předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, resp. zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo způsobilé tvrzenou újmu odvrátit. Stěžovatelka ve svém návrhu argumentuje zejména tím, že na území České republiky žije dlouhodobě, a to s nezletilým synem a manželem. Taková skutečnost by za určitých okolností mohla představovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. např. usnesení NSS ze dne 10. 2. 2022, č. j. 3 Azs 412/2021-37, odst. [12]). Nepostačuje ovšem, pokud stěžovatelka toto pouze obecně uvádí, nýbrž je třeba, aby současně tvrdila a osvědčila, že by v důsledku nepřiznání odkladného účinku došlo k zásadnímu narušení jejího soukromého či rodinného života. Je třeba zdůraznit, že návrh na přiznání odkladného účinku v projednávané věci obsahuje pouze zcela obecná tvrzení, která stěžovatelka žádným způsobem nekonkretizuje ve vztahu k podané kasační stížnosti a řízení o ní. Stěžovatelka blíže nepopisuje, jakých práv by byla v důsledku nepřiznání odkladného účinku zbavena a v čem přesně (v jakých všech důsledcích) by tkvěla jí způsobená újma. Prosté poukázání na skutečnost, že stěžovatelka má nezletilého syna a (údajně) pracovně vytíženého manžela, nemůže samo o sobě postačovat jako dostatečně individualizované tvrzení vážné újmy hrozící právě konkrétně v případě rodinných poměrů stěžovatelky, jež je nezbytnou podmínkou pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka ve vztahu ke svému rodinnému životu v podaném návrhu netvrdí a neosvědčuje žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné učinit závěr o vzniku újmy a následně ji poměřit s kolidujícím důležitým veřejným zájmem. Přestože lze předpokládat, že zastavení řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu může pro stěžovatelku a její osobní a rodinný život představovat komplikaci, bez dalšího toto nepostačuje k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 15. 11. 2022, č. j. 7 Azs 289/2022-42).

[10] K poukazu stěžovatelky na usnesení NSS č. j. 5 As 73/2011-100 je třeba uvést, že tato věc se lišila od nyní souzené. Přiznání odkladného účinku v odkazované věci bylo

odůvodněno zvláštními okolnostmi případu spočívajícími především v tom, že tehdejší účastník řízení by byl nucen opustit Českou republiku společně se svou těhotnou manželkou a dítětem, přičemž jeho manželka disponovala povolením k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny s účastníkem řízení. V nyní posuzované věci nic nebrání tomu, aby stěžovatelka vycestovala do země původu a obstarala si tam veškeré potřebné doklady, na jejichž základě může následně požádat o získání nového pobytového oprávnění na území České republiky a poté zde vést soukromý a rodinný život. Není ani zcela vyloučeno, aby ji do země původu následoval manžel s nezletilým synem.

[11] Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí a zvážení zcela obecných tvrzení stěžovatelky dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku pro stěžovatelku samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku (§ 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.), a proto nemohlo být jejímu návrhu vyhověno (výrok I.)

[12] Zamítnutím návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti však Nejvyšší správní soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé; svou podstatou se jedná o rozhodnutí předběžné povahy, proto z něj nelze dovozovat žádné závěry ohledně toho, jak bude meritorně rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS), o níž bude rozhodnuto po v řádu několika týdnů po zajištění úplnosti podkladů.

[13] Výrok č. II. tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatelka je proto do patnácti dní od doručení tohoto usnesení povinna zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020505723.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. **2 Azs 57/2023**

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓